874/11

Den 5. september 2011 blev i sag nr. 79.220:

xxxx xx xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har familieforsikring i If Skadeforsikring, klager ved deres advokat over størrelsen af den erstatning, selskabet har tilbudt i forbindelse med en anmeldt brandskade.

Tvisten for nævnet drejer sig alene om erstatningsopgørelsen for beklædningsgenstande. Selskabet har skønsmæssigt ansat erstatningen herfor til 151.200 kr., men har afvist yderligere med henvisning til, at det ikke findes sandsynliggjort, at klagerne har haft et tøjbudget på månedligt 10.000 kr. i 6 år.

Over for nævnet har advokaten indbragt klage den 18/10 2010, idet hun har krævet:

> "[Klagerne] ønsker principalt, at selskabet udbetaler fuld erstatning for brandskadet tøj i henhold til skadeopgørelsens s. 10, 12-14, 16, 23, 24, 26-29, 31-33 og 35, for i alt kr. 304.165,75, som anført. Alternativt at tøjet, der maksimalt var 1 år gammelt på skadetidspunktet, erstattes fuldt ud og for tøj mere end 1 år gammelt med fradrag af maximalt 30 %, dvs. ønske om, at selskabet efter nævnets vurdering skal udbetale erstatning herfor på mellem kr. 304.165,75 (det fulde beløb) og kr. 212.916,02 (det fulde beløb med fradrag af 30 %). Selskabet har alene accepteret og udbetalt erstatning herfor på kr. 151.200,00. [Klagerne] ønsker dermed at opnå yderligere udbetaling af erstatning for brandskadet tøj kr. 152.965,75 i henhold til den principale påstand og mellem kr. 152.965,75 og kr. 61.716,02 efter nævnets skøn i henhold til den alternative påstand."

Til støtte for kravet har advokaten i supplerende redegørelse bl.a. anført:

> "Selskabets fastholdelse af ikke at ville revurdere erstatningsberegningen, medmindre [klagerne] fremkommer med en indkomstredegørelse, der dokumenterer et rådighedsbeløb som

muliggør tøjbudget for mere end kr. 10.000,00 pr. måned det seneste år før skaden og mere end kr. 6.000,00 om måneden gennem de seneste 6 år, kan på ingen måde accepteres.

Mine klienter har til mig oplyst, at de selv har anskaffet en del af disse beklædningsgenstande, men en del er også ydet af venner og familie i form af gaver gennem årene. Indkøb af beklædningsgenstande på udsalg mv. kan også medføre en nedsat indkøbspris, men ved opgørelse af beklædningsgenstande i forbindelse med den skete skade, må disse naturligvis påføres til almindelig genanskaffelsespris.

I øvrigt er det forsikringsselskabet uvedkommende, hvor stort et rådighedsbeløb mine klienter har haft gennem de sidste 6 år før skaden indtraf, idet erstatningsopgørelsen naturligvis skal foretages med udgangspunkt i genanskaffelsesprisen og hvad mine klienter kan dokumentere eller sandsynliggøre at have haft af beklædningsgenstande.

For så vidt angår værdien af beklædningsgenstandene, eksisterer hovedparten heraf fortsat (dog i skadet stand) og det kan derfor ved selvsyn konstateres, hvilke mærker og hvilken kvalitet tøjet består (bestod) af. Forsikringsselskabet har dog afvist nærmere at gennemgå dette ved taksator til vurdering af, at de af mine klienter angivne værdiansættelser stemmer overens med de beklædningsgenstande, der fortsat eksisterer.

Mine klienter har derfor som yderligere dokumentation foretaget fotografering af de tilbage værende beklædningsgenstande, udfærdiget lister herover og ved forevisning i diverse forretninger modtaget erklæring for disse på, at mine klienters oplysninger om prissætninger og anskaffelsestidspunktet stemmer overens med de foreviste fotos. Kopi af erklæringer og fotos er fremsendt til selskabet og jeg har tilbudt, at de originale fotos kan fremsendes, såfremt forsikringsselskabet ønsker dette. Selskabet har dog ikke ytret ønske herom."

Selskabet har over for nævnet i brev af 5/1 2011 fastholdt sin afgørelse, idet det bl.a. hedder:

"Ved selskabets gennemgang af de udfyldte lister, kunne det konstateres, at forsikringstagers krav for tøj og sko var betragteligt større end hvad der normalt ses ved tilsvarende husstande. Forsikringstagers krav, alene for tøj og sko, beløb sig til godt kr. 450.000 - for tøj og sko anskaffet indenfor de seneste 6 år.

…

Jf. forsikringsvilkårenes punkt 23.41 påhviler det forsikringstager at sandsynliggøre/dokumentere sit krav, herunder at alder og genanskaffelsespriser er som anført, og da vi jo godt er klar over, at det kan være svært at løfte denne dokumentation når hjemmet er brændt, blev forsikringstager i stedet anmodet om en indkomstredegørelse, som kunne sandsynliggøre det beregnede forbrug på tøj og sko.

Forsikringstager ønskede herefter ikke at fortsætte mødet, og vil i øvrigt ikke acceptere at fremkomme med en indkomstredegørelse.

Jf. forsikringsvilkårenes punkt 23.41 kan selskabet afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn, hvis ikke forsikringstager kan dokumentere eller sandsynliggøre sit krav.

Vi har så valgt at fastsætte erstatningen efter et skøn.

Da årsagen til at vi ikke kan acceptere forsikringstagers krav for tøj og sko er begrundet i, at vi finder det usandsynligt, at de har haft et månedligt rådighedsbeløb, som muliggør det be-

regnede tøjbudget, har vi valgt at opgøre erstatningen for tøj og sko ud fra en økonomisk betragtning, hvor vi har skønnet et månedligt forbrug til tøj og sko på kr. 3.000 i de 6 år, som forsikringstager oplyser det ødelagte tøj og sko er indkøbt. Dette giver et samlet beløb på kr. 216.000, som der så foretages en gennemsnitlig afskrivning på 30 % på (da der jo er tale om tøj, som er indkøbt gennem en årrække). Erstatningen for tøj og sko er derfor opgjort til kr. 151.200 som er udbetalt til forsikringstager.

Da forsikringstager ikke ønsker at imødekomme vores krav om dokumentation i form af en indkomstredegørelse, er det Ifs opfattelse, at den opgjorte skønsmæssige erstatning er en rimelig løsning på sagen. Denne holdning deles i øvrigt af såvel Ifs Kundeombud som Ifs Kundepanel."

I brev af 7/1 2011 til advokaten har selskabets Kundeombud bl.a. anført:

"Det er jeres opfattelse, at If ikke kan kræve dokumentation i form af indkomstopgørelser, og I mener, at If blot kan komme ned og besigtige tingene, da hovedparten, ifølge jer stadig findes, dog i brandskadet form. Problemet med dette er, at det ikke er muligt at afgøre tøjets og skoenes alder, når tøjet alene findes i brandskadet form. Og de lister med billeder som dine klienter sender ind, fortæller jo ikke noget om den enkelte genstands værdi, fordi tøjets alder er angivet fra fx 0-6 år. Det er klart, at er tøjet under 1 år erstattes det med nyværdi, men er tøjet 6 år gammelt, så er det jo stort set nedskrevet til 0 kr.
…
Tilbage står, at det påhviler dine klienter at sandsynliggøre/dokumentere deres krav. Kan man ikke det som forsikringstager fremgår det udtrykkeligt af vilkårene jf. pkt. 23.41, at If kan vælge at fastsætte erstatningen efter et skøn eller i værste fald helt at afvise kravet.

I en sag som denne er If naturligvis godt klar over, at dine klienters kvitteringer er forsvundet ved branden, og at det dermed er sværere for dem at sandsynliggøre deres krav. If anerkender også, at dine klienter kan have fået nogle af tingene som gaver, ligesom der kan være ting, som er købt til nedsat pris ved fx udsalg. Samtidig er dine klienters tøj og sko forbrug af en sådan størrelse, at If er berettiget til at anmode om supplerende dokumentation, og det er så det, som de beder om i form af indkomstopgørelser. At stille krav om at se dine klienters indkomstopgørelser, før der i givet fald kan udbetales yderligere i erstatning, er ifølge Ifs juridiske afdeling helt i orden."

Advokaten har afslutningsvis i brev til nævnet bl.a. anført:

"I forlængelse af ovennævntes klage over If Skadeforsikring, skal jeg hermed til eventuel brug for sagens behandling henlede nævnets opmærksomhed på, at mine klienter har 3 børn født: d. 7/2-2007, d. 30/1-2005 og d. 28/4-2002. Denne oplysning af hensyn til eventuel vurdering i forhold til den af mine klienter angivne mængde tøj, der blev skadet ved branden."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**23 HVORLEDES BEREGNES ERSTATNINGEN?**
GENERELLE REGLER
23.10 Erstatning for genstande, der er indkøbt som nye inden for det sidste år før skaden, erstattes med genanskaffelsesprisen på opgørelsestidspunktet for tilsvarende nye genstande uden fradrag (nyværdi).

23.20 For andre genstande kan der foretages et rimeligt fradrag for værdiforringelse som følge af alder, brug, mode, nedsat anvendelighed eller andre omstændigheder.
...
23.40 DOKUMENTATION

23.41 For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen. Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen indsender originale kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt samt fyldestgørende beskrivelse eller fotos. I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overtagelseserklæring med angivelse af hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring. Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet som ubestridt at kunne lægge til grund, at klagernes kvitteringer gik tabt ved branden i juli 2009. Nævnet finder endvidere at kunne lægge til grund, at klagerne opgjorde erstatningen for tøj før afskrivninger til 304.165,75 kr.

Selskabet anfægter ikke omfanget af det beskadigede tøj, men stiller spørgsmålstegn ved alder og kvalitet. Selskabet har ikke ønsket at besigtige genstandene. Efter nævnets opfattelse ville en besigtigelse af det beskadigede give indikation af både kvalitet og alder og dermed et bedre opgørelsesgrundlag end det, selskabet har anvendt.

Nævnet finder, at selskabet ikke har været berettiget til at nedsætte erstatningen til 151.200 kr. som sket. En skønsmæssig erstatning finder nævnet må ansættes til 220.000 kr. Klageren har derfor krav på at få udbetalt yderligere 68.800 kr. med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

5. 79.220

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, If Skadeforsikring, skal udbetale yderligere 68.800 kr. med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24, stk. 2.

Marianne Højgaard Pedersen
formand